

(re)

wizje

„Kultury”

dla przyszłości

FUNDACJA OŚRODKA

Karta

(re)wizje „Kultury” dla przyszłości

(ré)visions de „Kultura” pour l'avenir

22 listopada 2025

godz. 17.00

Biblioteka Polska w Paryżu

(6 quai d'Orléans)

22 novembre 2025

à 17h00

Bibliothèque Polonaise de Paris

(6 quai d'Orléans)

Organizatorzy / Organisateurs :

FUNDACJA OŚRODKA
Karta

Institut

Bibliothèque
Polonaise
de Paris

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego przekazanych przez IBPP na podstawie umowy nr 22/DF-VII/2025.

Subventionné par le Ministre de la Culture et du Patrimoine National (Pologne) par l'intermédiaire de l'IBPP dans le cadre de l'accord n°22/DF-VII/2025.

Partner projektu / Partenaire du projet :

INSTYTUT LITERACKI
FUNDACJA KULTURY PARYSKIEJ

Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Zadanie publiczne finansowane przez Ministerstwo Spraw
Zagranicznych RP w konkursie „Dyplomacja Publiczna 2024-2025
– wymiar europejski i przeciwdziałanie dezinformacji”

Projet financé par le ministère des Affaires étrangères de
la République de Pologne, dans le cadre du concours « Diplomatie publique
2024-2025 – dimension européenne et lutte contre la désinformation ».

„W naszej epoce, kiedy ludzie skłonni są, bardziej niż kiedykolwiek, mylić mądrość z wiedzą, a wiedzę z informacją (...)”*

potrzebna jest wizja, która wyznacza cel, inspiruje, ale też (w przeciwieństwie do fantazji) posiada pewien plan. Krąg „Kultury” taką wizję posiadał – nie zakładała ona wcale jednogłośności, jednomyślności i wszechobecnej zgody.

Przeciwnie, polegała ona na pluralizmie myśli, zderzaniu idei oraz wolności wyrazu – na ścieraniu się, z którego wynika coś poza samym starciem. Redaktor Giedroyc, podobnie jak jego bliscy współpracownicy, doskonale zdawał sobie sprawę, że ujednolichenie jest ruchem w stronę intelektualnego uwiąznięcia. Postawa liberalna „Kultury” była zarazem postawą współpracy, której efektem miało być wypracowanie jak najlepszych relacji z sąsiadami Polski (w tym z Ukrainą, Litwą i Białorusią), a także innymi krajami europejskimi.

W ramach projektu Fundacji Ośrodka KARTA „Relacje Polski z krajami partnerskimi Trójkąta Weimarskiego w wymiarze historycznym – współpraca na rzecz porozumienia” chcielibyśmy jeszcze raz przyjrzeć się działalności „Kultury”, jej wpływowi na relacje polsko-francuskie, na myśl współczesną oraz temu, co jeszcze z jej dorobku powinniśmy przyswoić.

Punktem wyjścia do dyskusji – odwołującej się do historycznych i współczesnych aspektów relacji polsko-francuskich – będzie przygotowana przez Fundację Ośrodka KARTA publikacja *Splot polsko-francuski. Stulecie wzajemnego zaciekawienia*, przedstawiająca wybrane momenty naszej wspólnej historii na przestrzeni ostatnich stu lat.

Uczestnicy:

**dr hab. Brigitte Gautier, prof. Iwona Hofman,
prof. Andrzej Mencwel, prof. Sławomir Nowinowski**

Moderacja:

prof. Paweł Rodak

* T.S. Elliot, *Kto to jest klasyk?*, 1944

« À notre époque, où les gens sont plus que jamais enclins à confondre la sagesse avec le savoir, et le savoir avec l'information (...) »*

Une vision doit fixer un objectif, inspirer, mais, contrairement à la fantaisie, doit reposer sur un plan concret. Le cercle de *Kultura* possédait une telle vision – elle ne présupposait nullement l'unanimité, l'accord total ou une concorde universelle.

Au contraire, elle reposait sur le pluralisme des idées, la confrontation des pensées et la liberté d'expression – sur un choc d'idées dont le résultat allait au-delà du simple affrontement. Le rédacteur en chef, Giedroyc, tout comme ses proches collaborateurs, était parfaitement conscient que l'uniformisation menait à l'atrophie intellectuelle. L'attitude libérale de *Kultura* était en même temps une attitude de coopération, visant à établir les meilleures relations possibles avec les voisins de la Pologne (notamment l'Ukraine, la Lituanie et la Biélorussie), ainsi qu'avec les autres pays européens.

Dans le cadre du projet porté par la Fondation du Centre KARTA « Les relations de la Pologne avec les pays partenaires du Triangle de Weimar dans une perspective historique – coopération en faveur de l'entente », nous souhaitons mener une nouvelle fois une réflexion sur les activités de *Kultura*, son influence sur les relations polono-françaises, sur la pensée contemporaine et sur ce que nous devrions encore retenir de ses acquis.

La publication élaborée par la Fondation du Centre KARTA intitulée *Pologne-France – Entrelacs de l'histoire. Cent ans de curiosité réciproque* servira du point de départ pour ce débat qui fera référence aux aspects historiques et contemporains des relations polono-françaises ; cette publication présente des moments marquants de notre histoire commune au cours du dernier centenaire.

Participants :

**Brigitte Gautier, Iwona Hofman,
Andrzej Mencwel, Sławomir Nowinowski**

Modération :

Paweł Rodak

* T.S. Eliot, *Qu'est-ce qu'un classique ?*, 1944

O publikacji

Francuski pisarz i dyplomata François-René de Chateaubriand (1768–1848), wspominając okres wojen napoleońskich i powołanego wówczas przez Cesarza Francuzów na ziemiach polskich Księstwa Warszawskiego, nazywał Polaków „Francuzami Północy”: „dzielni i lekkomyślni jak my, mówili naszym językiem; kochali nas jak braci, ginęli dla nas z wiernością, w której pobrzmiwała nienawiść do Rosji. Francja zgubiła ich ongi; powinna była przywrócić im życie: czy nie należało się temu narodowi, wybawcy chrześcijaństwa?”*. Kiedy w 1841 roku Chateaubriand ukończył swoje wielkie dzieło *Pamiętniki zza grobu*, Polska była rozdarta przez trzech zaborców, a Warszawą rządili Rosjanie. Po stłumieniu powstania listopadowego (1830–31), carski rząd w ramach represji politycznych wycofał się z pomysłu wystawienia w Warszawie pomnika księcia Józefa Poniatowskiego – ministra wojny Księstwa Warszawskiego i jedynego cudzoziemca wśród marszałków Francji doby napoleońskiej. Życzenie Chateaubrianda o spłaceniu długu Polakom zostało spełnione przez życzliwą postawę Francji dla sprawy polskiej w trakcie i po zakończeniu I wojny światowej, która przyniosła Polsce niepodległość. A konny posąg Le Bayard polonais uroczyście odsłonięto w 1923 roku w obecności zwycięskiego dowódcy wojsk francuskich z czasów Wielkiej Wojny – gen. Ferdinanda Focha. Wtedy właśnie nadano mu stopień Marszałka Polski – jako jedyny cudzoziemiec w polskiej historii XX wieku nosił ten zaszczytny tytuł. [...]

Pracę nad publikacją kończymy jesienią 2025 roku, kiedy Polska, Francja i cały świat stoją w obliczu nowych wyzwań i zagrożeń, a tuż za wschodnią granicą Unii Europejskiej – a więc polską granicą – toczy się wojna. Nowe czasy wymagają zdecydowanego odrzucenia nacjonalizmów i narodowych egoizmów na rzecz zacieśnienia współpracy – także w ramach struktur, które przez ostatnie 30 lat połączyły Polaków i Francuzów: Unii Europejskiej, NATO i Trójkąta Weimarskiego. Z racji swojego położenia geograficznego i doświadczeń historycznych dziś Francuzi i Polacy ponoszą szczególną odpowiedzialność za losy idei europejskiej. Wspólna przyszłość wymaga wypracowania wspólnej polityki – bardziej odważnej, lecz mniej lekkomyślnej niż ta, którą opisywał Chateaubriand prawie dwa stulecia temu.

Aleksiej Rogozin we wstępie do książki
Splot polsko-francuski.
Stulecie wzajemnego zaciekawienia

Publikacja *Splot polsko-francuski. Stulecie wzajemnego zaciekawienia* przedstawia wybrane momenty naszej wspólnej historii na przestrzeni ostatnich stu lat.
Publikacja w języku francuskim dostępna bezpłatnie online.

<https://ksiegarnia.karta.org.pl/produkt/pologne-france/>

* François-René de Chateaubriand, *Pamiętniki zza grobu*, wybór, przekład i komentarz Joanna Guzek, Warszawa 1991.

À propos de la publication

L'écrivain et diplomate français François-René de Chateaubriand (1768–1848), évoquant la période des guerres napoléoniennes et la création par l'Empereur des Français du Duché de Varsovie sur les terres polonaises, qualifiait les Polonais de « Français du Nord » : « braves et légers comme nous, ils parlaient notre langue ; ils nous aimaient comme des frères ; ils se faisaient tuer pour nous avec une fidélité où respirait leur aversion de la Russie. La France les avait jadis perdus ; il lui appartenait de leur rendre la vie : ne devait-on rien à ce peuple sauveur de la chrétienté? ». Lorsque Chateaubriand acheva son immense ouvrage *Mémoires d'outre-tombe* en 1841, la Pologne était déchirée par trois puissances occupantes et Varsovie demeurait sous domination russe. Après avoir réprimé l'insurrection de novembre (1830–1831), le gouvernement tsariste, dans le cadre de ses mesures de répression politique, renonça à l'idée d'ériger à Varsovie un monument à la mémoire du prince Józef Poniatowski, ministre de la Guerre du grand-duché de Varsovie et seul étranger parmi les maréchaux de France à l'époque napoléonienne. Le souhait de Chateaubriand de rembourser la dette de la France vis-à-vis de la Pologne fut, dans une certaine mesure, exaucé grâce à l'attitude bienveillante de la France envers la cause polonaise pendant et après la Première Guerre mondiale qui aboutit à l'indépendance de la Pologne. La statue équestre du Bayard polonais fut solennellement dévoilée en 1923 en présence du commandant victorieux des forces françaises pendant la Grande Guerre, le général Ferdinand Foch. C'est à cette occasion qu'on décerna à ce dernier le titre de maréchal de Pologne – il fut le seul étranger de l'histoire polonaise du XXe siècle à porter ce titre honorifique. [...]

Nous achevons le travail sur cette publication à l'automne 2025, alors que la Pologne, la France et le monde entier sont confrontés à de nouveaux défis et menaces, et qu'une guerre fait rage tout près, à l'est de la frontière de l'Union européenne qu'est la frontière polonaise. Les temps nouveaux exigent un rejet catégorique des nationalismes et des égoïsmes nationaux au profit d'une coopération renforcée, notamment dans le cadre des structures qui ont uni les Polonais et les Français au cours des 30 dernières années : l'Union européenne, l'OTAN et le Triangle de Weimar. Les Français et les Polonais, en raison de leur situation géographique et de leur expérience historique, portent aujourd'hui une responsabilité toute particulière pour le destin de l'idée européenne. Un avenir commun exige l'élaboration d'une politique commune, plus audacieuse mais en même temps moins imprudente que celle décrite par Chateaubriand il y a près de deux siècles.

Aleksiej Rogozin dans l'introduction au livre
Pologne-France – Entrelacs de l'histoire. Cent ans de curiosité

La publication intitulée *Pologne-France – Entrelacs de l'histoire. Cent ans de curiosité* réciproque présente des moments choisis de l'histoire commune des deux pays au cours des cent dernières années.
Disponible en langue française, elle peut être consultée gratuitement en ligne.

<https://ksiegarnia.karta.org.pl/produkt/pologne-france/>

Uczestnicy debaty

Brigitte Gautier – adiunkt na Uniwersytecie w Lille. Opublikowała kilka książek i kilkadziesiąt artykułów naukowych poświęconych literaturze polskiej, także w perspektywie komparatystycznej. Jest autorem eseju o recepcji Camusa, Malraux i Saint-Exupéry’ego w Polsce (Paris, 2006), biografii Zbigniewa Herberta (Paris, 2018) i tłumaczką na francuski poetyckich dzieł zebranych Zbigniewa Herberta (Paris, 2011–14), jego eseju *Labirynt nad morzem* (Paris, 2011, 2015) – w pełnym wydaniu po raz pierwszy – i *W Czerwonej Hiszpanii* Ksawerego Pruszyńskiego (Paris 2020, 2024). Wybrała, przetłumaczyła i wstępem opatrzyła selekcję listów między Herbertem a „piątką” z „Kultury” paryskiej (Paris, 2017).

Iwona Hofman – profesor doktor habilitowany nauk humanistycznych, reprezentuje dyscyplinę nauki o komunikacji społecznej i mediach. W latach 2016–19 dziekan Wydziału Politologii UMCS, od 1 października 2019 dyrektor Instytutu Nauk o Komunikacji Społecznej i Mediach UMCS. Prowadzi badania w zakresie studiów nad dziennikarstwem, publicystyką i myślą polityczną polskiej emigracji po 1945 roku, koncentrując się na dorobku Jerzego Giedroycia i „Kultury”. Pełni wiele funkcji honorowych i społecznych, m.in. prezeski Polskiego Towarzystwa Komunikacji Społecznej, przewodniczącej Rady Towarzystw Nauk przy Prezydium PAN, przewodniczącej Komitetu Nauk o Komunikacji Społecznej i Mediach PAN, członkini Rady Doskonałości Naukowej. W roku 2010 uzyskała tytuł Kobiety Roku w kategorii Nauka przyznawany przez Kongres Kobiet, odznaczona m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Prezydenta m. Lublin. Laureatka Bene Meritus Terrae Lublinensi.

Andrzej Mencwel – krytyk literacki, historyk literatury i kultury polskiej, eseista, prozaik. Ukończył filologię polską na Uniwersytecie Warszawskim, gdzie również się doktoryzował (teza o Stanisławie Brzozowskim), później został profesorem. Założyciel i pierwszy dyrektor Instytutu Kultury Polskiej na UW, współzałożyciel Polskiego Towarzystwa Kulturoznawczego, jego pierwszy prezes, następnie prezes honorowy. Ostatnia publikacja: Andrzej Mencwel, *Książka o „Kulturze”*, Warszawa 2024.

Sławomir M. Nowinowski – historyk, profesor Uniwersytetu Łódzkiego, kierownik Centrum Jerzego Giedroycia UŁ. Badacz historii i dorobku intelektualnego Instytutu Literackiego w Paryżu. Autor m.in. monografii *Jerzy Giedroyc w 1946 roku*, koedytorka „*Mam na Pana nowy zamach...*”. Wybór korespondencji Jerzego Giedroycia z historykami i świadkami historii 1946–2000 oraz korespondencji Jerzego Giedroycia z Zofią i Zygmuntem Hertzami. Prowadził także badania nad historią dyplomacji polskiej i czechosłowackiej w okresie międzywojennym, dziejami polskiej emigracji politycznej po 1945 roku i historią historiografii polskiej.

Paweł Rodak – historyk literatury i kultury polskiej, profesor w Instytucie Kultury Polskiej Uniwersytetu Warszawskiego, dyrektor Ośrodka Kultury Polskiej na Sorbonne Université (2016–19), dyrektor IKP UW (2012–16). Zajmuje się historią nowoczesnej literatury i kultury polskiej XX wieku (ze szczególnym uwzględnieniem okresu wojennego i diarystyki) oraz antropologią słowa w kulturze (przede wszystkim praktykami pisma i druku). Autor książek: *Wizje kultury pokolenia wojennego* (2000), *Pismo, książka, lektura. Rozmowy: Le Goff, Chartier, Hébrard, Fabre, Lejeune* (2009), *Między zapisem a literaturą. Dziennik polskiego pisarza w XX wieku* (Żeromski, Nalkowska, Dąbrowska, Gombrowicz, Herling-Grudziński) (2011). Od 2021 roku kieruje projektem badawczym „Życie pisane na konkurs. Praktyki pamiętnikarskie w Polsce 1918–1939 (analiza – recepcja – znaczenie)” (NCN, OPUS). ORCID: 0000-0003-3538-4676.

Participants au débat

Brigitte Gautier – maîtresse de conférences à l'Université de Lille. Elle a publié plusieurs livres et plusieurs dizaines d'articles scientifiques consacrés à la littérature polonaise, également dans une perspective comparatiste. Elle est l'auteur d'un essai sur la réception de Camus, Malraux et Saint-Exupéry en Pologne (Paris, 2006), d'une biographie de Zbigniew Herbert (Paris, 2018) et la traductrice en français des œuvres poétiques complètes de Zbigniew Herbert (Paris, 2011–2014), de son essai *Labyrinthe au bord de la mer* (Paris, 2011, 2015) – publié pour la première fois dans son intégralité – ainsi que de *Dans l'Espagne rouge* de Ksawery Pruszyński (Paris, 2020, 2024). Elle a sélectionné, traduit et rédigé la préface d'un recueil de correspondances entre Herbert et le « groupe des cinq » de la revue *Kultura* (Paris, 2017).

Iwona Hofman – professeure, docteure habilitée en sciences humaines, représente la discipline des sciences de la communication sociale et des médias. De 2016 à 2019, elle a été doyenne de la Faculté de science politique de l'Université Marie Curie-Skłodowska (UMCS), et depuis le 1er octobre 2019, elle est directrice de l'Institut des sciences de la communication sociale et des médias de l'UMCS. Ses recherches portent sur le journalisme, la littérature politique et la pensée politique de l'émigration polonaise après 1945, en particulier sur l'œuvre de Jerzy Giedroyc et de la revue *Kultura*. Elle occupe de nombreuses fonctions honorifiques et sociales, notamment celles de présidente de la Société polonaise de communication sociale, de présidente du Conseil des sociétés scientifiques auprès de la Présidence de l'Académie polonaise des sciences (PAN), de présidente du Comité des sciences de la communication sociale et des médias de la PAN, et de membre du Conseil de l'excellence scientifique. En 2010, elle a été nommée Femme de l'année dans la catégorie « Science » par le Congrès des femmes. Elle a reçu, entre autres, la Croix d'or du mérite, la médaille du maire de Lublin, et le prix *Bene Meritus Terrae Lublinensi*.

Andrzej Mencwel – critique littéraire, historien de la littérature et de la culture polonaises, essayiste et prosateur. Il a fait des études de philologie polonaise à l'Université de Varsovie, où il a également soutenu sa thèse de doctorat (consacrée à Stanisław Brzozowski), avant d'y devenir professeur. Fondateur et premier directeur de l'Institut de la culture polonaise de l'Université de Varsovie, il est également cofondateur de la Société polonaise d'études culturelles, dont il a été le premier président, puis président honoraire. Dernière publication : Andrzej Mencwel, *Le Livre sur « Kultura »*, Varsovie, 2024.

Sławomir M. Nowinowski – historien, professeur à l'Université de Łódź, directeur du Centre Jerzy Giedroyc de l'Université de Łódź. Chercheur sur l'histoire et l'héritage intellectuel de l'Institut littéraire de Paris. Il est l'auteur, entre autres, de la monographie *Jerzy Giedroyc en 1946*, et coéditeur de « *J'ai un nouveau complot contre vous...* » : *Sélection de la correspondance de Jerzy Giedroyc avec des historiens et des témoins de l'histoire 1946–2000* ainsi que de la correspondance de Jerzy Giedroyc avec Zofia et Zygmunt Hertz. Il a également mené des recherches sur l'histoire de la diplomatie polonaise et tchécoslovaque entre les deux guerres, sur l'émigration politique polonaise après 1945 et sur l'histoire de l'historiographie polonaise.

Paweł Rodak – historien de la littérature et de la culture polonaises, professeur à l'Institut de culture polonaise de l'Université de Varsovie, directeur du Centre de la culture polonaise à la Sorbonne Université (2016–2019) et directeur de l'IKP de l'UW (2012–2016). Ses recherches portent sur l'histoire de la littérature et de la culture polonaises modernes du XXe siècle (avec un accent particulier sur la période de guerre et le genre du journal intime) ainsi que sur l'anthropologie du langage dans la culture (principalement les pratiques de l'écriture et de l'imprimerie). Il est l'auteur des ouvrages suivants : *Visions de la culture de la génération de guerre* (2000), *Écriture, livre, lecture. Entretiens : Le Goff, Chartier, Hébrard, Fabre, Lejeune* (2009), *Entre l'écriture et la littérature. Le journal de l'écrivain polonais au XXe siècle* (Żeromski, Nałkowska, Dąbrowska, Gombrowicz, Herling-Grudziński) (2011). Depuis 2021, il dirige le projet de recherche « La vie écrite en concours. Pratiques du journal intime en Pologne 1918–1939 (analyse – réception – signification) » (NCN, OPUS). ORCID : 0000-0003-3538-4676.

Organizatorzy

Fundacja Ośrodka KARTA to niezależna organizacja pozarządowa działająca od 1982 roku, której celem jest dokumentowanie i upowszechnianie doświadczeń XX wieku w Polsce i Europie Środkowo-Wschodniej. KARTA gromadzi relacje świadków historii, archiwalia prywatne i społeczne, tworzy bazy danych oraz opracowuje publikacje i wystawy. Prowadzi działalność wydawniczą (m.in. kwartalnik „Karta”), badawczą i edukacyjną, a także realizuje projekty międzynarodowe. Fundacja upowszechnia wiedzę o totalitaryzmach, wojnach, oporze społecznym i przemianach politycznych, stając się jednym z najważniejszych niezależnych ośrodków dokumentacyjnych w Polsce. Jej misją jest ochrona pamięci historycznej i wspieranie dialogu ponad granicami.

Biblioteka Polska w Paryżu (BPP)

to najstarsza księżnica polska poza granicami Kraju. Utworzona przez emigrację polską w 1838 roku, od 1853 roku mieści się w budynku przy 6 quai d'Orléans, w centrum Paryża na Wyspie św. Ludwika, blisko katedry Notre Dame. Gromadzi druki, czasopisma, broszury, druki ulotne, rękopisy, zbiory kartografii, grafik, malarstwa, rzeźby, fotografii etc. przekazywane przez wiele pokoleń emigracyjnych. Przechowuje m.in. druki staropolskie z XVI i XVII wieku, archiwa polskich powstań narodowych i Wielkiej Emigracji oraz spuścizny działaczy emigracyjnych. Ma w swoim zasobie najbogatsze Mickiewicziana, Chopiniana oraz zbiory i pamiątki innych twórców (między innymi Olgi Boznańskiej i Bolesława Biegasa), w tym autografy i dzieła sztuki ich autorstwa. Jest bogatym warsztatem dla badaczy historii XIX wieku, a także historyków literatury, kultury i sztuki zajmujących się XIX i XX wiekiem. Dla zapewnienia stabilnego funkcjonowania BPP powołano w 2023 roku Instytut Biblioteka Polska w Paryżu, finansowany i nadzorowany przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Instytut przejął odpowiedzialność za zbiory i budynek Biblioteki.

Organisateurs

La Fondation du Centre KARTA est une organisation non gouvernementale indépendante qui fonctionne depuis 1982 ; son objectif est de documenter et de faire connaître les expériences du XXe siècle en Pologne et en Europe centrale et orientale. KARTA collecte des récits des témoins de l'histoire, des archives privées et publiques, développe des bases de données et prépare des publications et des expositions. Le Centre mène des activités d'édition (il édite, entre autres, le trimestriel *Karta*), de recherche et d'éducation, et réalise des projets internationaux. La Fondation diffuse des connaissances sur les totalitarismes, les guerres, la résistance sociale et les changements politiques ; KARTA est devenu l'un des centres de documentation indépendants les plus importants de Pologne. Sa mission est de préserver la mémoire historique et de favoriser le dialogue au-delà des frontières.

La Bibliothèque Polonaise de Paris (BPP)

est le plus ancien lieu de ce type hors des frontières polonaises. Créée par les émigrés polonais en 1838, elle est située depuis 1853 dans l'hôtel particulier du 6, Quai d'Orléans, sur l'Île Saint-Louis, au cœur de Paris et à proximité de la cathédrale Notre-Dame. Y sont rassemblés notamment de nombreux imprimés, journaux, revues, brochures, libelles, manuscrits, collections cartographiques, gravures, peintures, sculptures ou encore photographies, transmis à la Bibliothèque par plusieurs générations d'émigrés. On y conserve, entre autres, d'anciens imprimés datés des XVIe et XVIIe siècles, les archives des soulèvements nationaux polonais et de la Grande Émigration, ainsi que l'héritage des militants pour l'indépendance en exil. La Bibliothèque possède les plus importantes collections, archives et souvenirs de Mickiewicz et de Chopin, ainsi que d'autres artistes, à l'instar d'Olga Boznańska et de Bolesław Biegas, comprenant des œuvres et documents signés de leurs mains. C'est un lieu de ressources inestimables pour les chercheurs s'intéressant au XIXe siècle, ainsi que pour les historiens de la littérature, de la culture et de l'art des XIXe et XXe siècles. L'Institut Bibliothèque Polonaise de Paris a été créé afin de permettre le fonctionnement de la Bibliothèque Polonaise de Paris. Cet organisme est financé et supervisé par le Ministre de la Culture et du Patrimoine national de Pologne. L'Institut a pris en charge la responsabilité des collections et du bâtiment de la Bibliothèque.

FUNDACJA OŚRODKA

Karta

Fundacja Ośrodka KARTA

ul. Narbutta 29

02-536 Warszawa

tel. [+48] 22 848 07 12

www.karta.org.pl

e-mail: ok@karta.org.pl

**Przywróć
głos** tym, o których
historia milczy.

**Wspieraj
i pomóż ocalić pamięć**

**Aidez
à préserver la mémoire**

ocalhistorie.karta.org.pl

(ré)

visions

de „Kultura”
pour l'avenir

FUNDACJA OŚRODKA

Karta